

BORSSZEM JANKÓ

Báró Nopcsa.

NEM spanyol ez a német, hanem magyar. Az ember nem is hinné, hogy magyar vérből telik oly kedves grandezza, a jótékony feszetség, a barátságos czerimónia, a távolító előzékenység és a megnyerő felsőbbtség oly kellemes vegyülete, amilyen felséges Aszszonyunk főudvarmesterében oly szerencsésen egyestül.

Bámulja is, tudom, a sok német udvari méltóság, hogy ime, mily büszke és nem sért meg senkit; mily nyájas, mégsem encanaillirozza magát, mily magyar s mégis mily európai.

Pedig se nem magyar, se nem német, hanem — oláh volna sajátképen ő excellentiája.

Ahá, zengi Maczelláriu, ez adja meg neki az európai ticquet.

Hiszen jó. Az látszik ki belőle, hogy igazán kitünő nemzet válhatnék Magyarország népcéből, ha összeszűrnék s megkevernék. Így aztán fölfelé menne a gyöngy s igazán alól maradna az alja

B. Nopcsában az oláh annyira alúl van, hogy ki se látszik.

B. J.

Conservativ politika.

(III. kiadás.)

— E L Ő S Z Ó . —

PÁLYÁMNAK immár egyik nagyjelentőségű pontjára értem, melynek szédítő magaslatáról bizonyos megnyugvással tekinthetek alá azon törpe nagyságokra, kik ellenem dolgoztak és sasröptömben megakadályozni akartak. Ugy van, bércezen állók, ormán egy nagy multat megfutott, tettekben dús életnek. röpiratom 3-ik kiadást ért. Hogy sápadnak a diplomatia fűrtöncei s ellenem csaholó szörnyek ugató falkái és impotens peczérei.*) Reszkessetek! III-ik kiadást értem. Nem állhatok ellen, hogy ez alkalommal szíves olvasóimat — kik kalandos éltem minden mozzanatára oly kíváncsiak — meg ne ismertessem azon üldöztetésekkel, melyeknek ez előszó oroszlanyszívű szerzője kitéve volt.

Sokáig hordtam én e dicső röpirat tervét stuarti agyamban s mikor hivalkodó, felületes léhák a váczutca aszfaltján nem egyszer járkálni vagy a „koronakávéház“ ablakából kitekinteni láttak: ki hitte volna,

*) Plagiator! Csernátomi L.

hogy nehéz államférfúi gondok borús vihara csügg kedélyemen. S mégis úgy volt. Én már 68 óta elégtelen voltam az Andrássy-kormányval és erkölcs-telennek, megmétélyezettnek tudtam. De hallgattam, mert hivatalnok lévén, fizetést huzott független lelkem.

69-ben is hallgattam, sőt szinleg dicsérgettem is a kormányt, czikkekből és röpiratokban.

70-ben szintén hallgattam és dicsérgettem.

71. 72. s 73-ban hasonlóképen.

De ezalatt szorgalmasan dolgoztam otthon s már könyv nélkül megtanultam Grünwald és Kemény munkáit. S mégis voltak, akik irigy tajtékjukat turva rám fogták, hogy könyvből irtam könyvemet.

74. megirtam válogatott munkáim gyöngyét s ime elkergettek, elűztek hivatalomból. Szende ur! Miniszter ur! Hogy tehette ezt ön? Vajjon mit irtam én olyasmit, hogy elűzhessen? Igaz, hogy én erkölcs-telennek tartottam a kormányt; de e hitemet öt évig eltitkoltam s mikor végre a hallgatást meg kellett szegnem, oly óvatos módon fejeztem ki férfias meggyőződésemet, hogy semmi okot sem adhattam önöknek fegyelmi eljárásra. Ez a férfiaság politikája! Ez Cato!

S önök mit tesznek?

Vizsgálat nélkül brutálisan felfüggesztenek nemcsak engem, de fizetésemet is.

Igy bánnak Magyarországon Catóval!

E pillanattól fogva megszűntem önöket becsülni. Elbocsátani! Hah! Catónak ezt!

Csak azt sajnálom, hogy ez eredményt előre nem gyanítottam! Akkor sokkal keményebben fejeztem volna ki meggyőződésemet. És rámutattam volna azon eszeveszett farsangra, melyben, mint de Ligne herczeg neve alatt kiadott röpszómban mondom, vulkán fölért kereng a higvelejű kapkodás nyomoronc zűlyasága!*)

Orült tánczot lejtene az urak. S könnyű az ily tánczba vinni Catót.

Reszkessenek! Röpiratom még IV-ik kiadást is fog érni és Sennyey napjával földerül az én hajnalom is. Addig küzdelmem a létért, magyar politikát üztem velem.

Éltem további folyamáról az V. kiadás előszava fog szólani.

Asbóth János.

*) Már megint? Cs. L.

Uj példaszók.

P. NAPLÓ	MUJSÁG	NEMZ. HIRLAP
REFORM	JELENKOR	BUDAP. KÖZLÖNY
HON	M. ÁLLAM	M. POLITIKA
EGYETÉRTÉS	KÖZÉRDEK	FÜGGETLEN POLGÁR
	ELLENŐR stb. — —	

több lap mint kolbász!

Egy vén ujságolvasó.

*

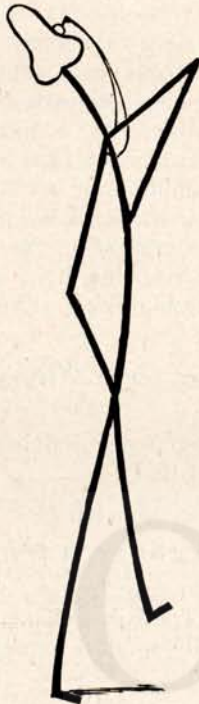
A spanyolok két Bourbon közül mindig a kissebbet választják.

S. P. ur az ő legjelesebb attitűdjeiben

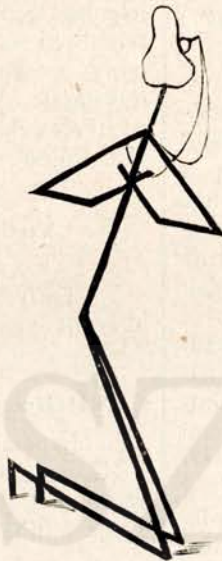
— Lineáris kimutatása a conservatív irány győzelmességének. —

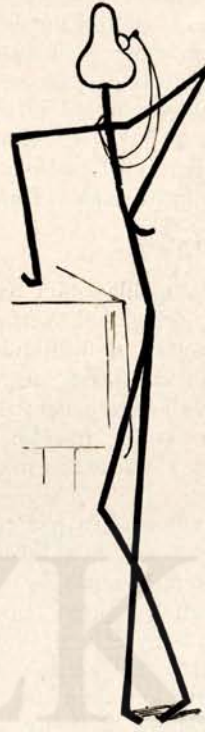
Az országgyűlés folyo-
sóján.

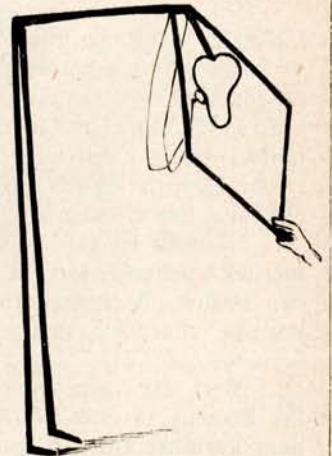
Mikor Andrásst vagy
Lónyayt emlegetik.

Rómában.

Amikor minister lesz.

Amikor Bittónnak megszorítja a
kezt.

Kibékülés utközben.

— Diplomatico-pacificatoricus utirajz. —

(Ha meg nem késett, ugy bizonyosan korai.)

Andrássy. Miköztünk nézetkülönbség e perczben nem foroghat fönn

Lónyay. Semmi esetre. (Mindketten kinéznek a vagon ablakán és ugyanazon tájat nézik.)

Andrássy. Az én kilátásaim változnak ugyan, de meg nem szűnnek. (Gyönyörködik a kilátásban.)

Lónyay. S mindazonáltal marad még kilátás számomra is. (Nézi Visegrád várát.)

Andrássy. Hol van köztünk meghidegülés? (Tűzet kér tőle.)

Lónyay. Sőt inkább tűzzel közeledem feléd, (Odanyújt egy égő gyufaszálat.)

Andrássy. Ejnye, utasok lépnek a kocsiba. Mindjárt összeszorulunk.

Lónyay. (Hozzárulkol.) Tagadja most valaki, hogy nem közeledünk egymáshoz.

Andrássy. Sőt én azt látom, hogy tökéletesen egy és ugyanazon irányban haladunk.

Lónyay. S hogy a vezényszó, melynek engedelmeskedünk, ugyanaz.

Andrássy. Célunk ugyanaz . . .

Lónyay. . . . miről bárcaink azonossága tanuskozik.

Andrássy. Hogy nem szivesen szalasztod el az alkalmatosságot, az sem bűn, mert hisz én sem késsem le a vonatról.

Lónyay. És az én integritásomról kiki meggyőződhetik, mihelyt célrt érve sérelem nélkül hagyom el ezt a kocsit.

Andrássy. Előre meg vagyok róla győződve, sőt óhajtanom kell a magam érdekében, hogy baleset ne érjen, mert együtt utazunk. (Szerencsésen kikötnek. Külön-külön bérencz kocsin hajtatnak föl Budára.)

Club b. Ahol egy bolond feltűnik, ott sok okos embernek kell lenni.

Tévedés. Azt mondják: a lélek hagyja el a testet. Nem igaz! még eddig mindig a test mondott le előbb.

PAR-LAMENT-ÁRIA.

Majoros. T. ház! Bátor vagyok egy korszerű indítvánnyal a t. ház elé lépni. Látnivaló, hogy a ház költsége napról napra nő. (*Megint nő!*) Engedelmeikkel én most a nőt mint verbum regenst használom, nem pedig mint substantivumot s biztosíthatom, hogy a nőemancipációról hallgatni fogok annál is inkább, mert más emancipáció torog szőnyegen. Emancipáljuk minmagunkat, még pedig Kovách László háznagy úrtól, ki ellen rendkívüli vádjaim vannak. (*Halljuk!*)

Indítvány.

Tekintettel az ország sanyaru állapotára az adó-főlemelés küszöbén, továbbá az esetleg bekövetkező vizáradással összekötött szárazságra, nemkülönben a phyloxerára, és krumpli-bogárra: szüntesse meg a ház a füstölőkre költött rendkívüli összegeket; amennyiben pedig e lehetséges nem volna, füstölje fel az t. ház Kovách László háznagyot s szerezzen magának ekképen tiszta levegőt.

Második felszólalásom a kéményekre pazarolt tömérdek pénzről tárgyal, melyet a t. ház költségeiben talál. A legszakértőbb kéményseprőkkel érintkezésbe téve magamat, kimutatták nekem, hogy mi aránytalanul dúsán díjazzuk kéményeinknek seprőzését. Mert ha igaz, hogy kettő csak kettő, akkor két kémény is csak két kémény, két kémény pedig nem kerülhet annyiba, mint tizenkét kémény, mivel pedig a t. háznak két kéménye van . . . (*Huszonkettő!*) Már az más, akkor felszólalásom a tömérdek kémény ellen intéződik, amért meddő kürtöt nem termékenyítik meg sódarral. A tisztelt ház háza az ilyen füstölés által nyerne igazán.

És rengeteget költünk könyvekre. Sajnosan esik t. ház végignézni könyvtárunkat. Ezrekbe kerülnek azok a vastag könyvek, melyeket senkisem szokott fölívágni, noha a könyv fölívágtalanul nem olvasható, kivéve ha fölmetsetik. Miért kerülnek annyiba? Mert csupa nagy és vastag könyveket szereznek, holott vékonyabbak és kisebbek is elegendők volnának. Bukle helyett ajánlom Forgó bácsi abécéjét, mely azon nagy Omegát ismertetné meg önökkel, amely előtt megdöbbenve állunk most. Lecky, Wakszmán, Slosszér, Gnajszt mind igen vastag és drága művek, melyeket célszerűen lehetne helyettesíteni antiquáriusi művekkel. Ha a t. ház gazdálkodást prédikál, tartsa meg maga is.

* * *

Majoros — hir szerint — több más ujtást is fog legközelebb javaslatba hozni. A villanytáviró helyett például azon sokkal gyakorlatibb módot ajánlhatja, hogy a háznagy szolgálja a képviselőket a folyosóról kabátjuknál fogva huzzák be.

A PODGORITZAI ÜGY.

— Diplomatai jegyzékváltás. —

I.

Zichy gróf Andrassy grófnak.

SIETEK excellentiát értesíteni, hogy a montenegróiak a fényes kaput felszólították, engedné meg a czernagorai nép multságára néhány töröknek fülét és orrát levágtatni. A nagyvezér azonnal értesített engem úgy mint a többi nagyhatalmak képviselőit e szándéklatról, hozzátéve, miszerint a török fülek és orrok jelenleg igénybe lévén véve, nem hajlandó e kivánságot teljesíteni s kiegyenlítő módozatul inkább ajánlja néhány montenegróinak törökök által leendő karóba huzatását. Van szerencsém excellentiát fölkérni, méltóztassék utasítást adni, hogy mily állást foglaljak el e különböző áramlatokkal szemben.

II.

Andrassy gróf Zichy grófnak.

— Sürgöny —

Törökök és montenegróiak lefüleltetése ellenzendő, akármiképen orrolják.

Andrassy.

III.

Nikicza sürgönye a fényes kapuhoz.

Népeket nem fékezhetem. Azt hiszem suzerán jogommal nem ellenkezik néhány török alattvaló hasát fölmetsetni. Ily módon a megzavart béke helyre volna állítható.

IV.

A nagyvezér a nagyhatalmakhoz.

Hasunkat európai garancia alá helyezzük. Has nélkül emberi lény s kivált a török ember nem képes megélni, miután bebizonyított tény, hogy a has szük-sége a rizksásának megemésztésére, mely étel kedvencz nemzeti eledelünk lévén, róla semmikép sem mondhatunk le. Ha Európa nem védi meg hasunkat, hasontalan minden békebiztosítás.

V.

Zichy gróf Andrassy grófnak.

A podgoriczai kérdés meg van oldva. Nikicza fejedelem lemondott a török hasakról s megelégednék ha népének megnyugtására s nemzeti elégtételül legalább egy török haját vagy körmeit lenyiratná és leberetváltatná, hogy azt a cettinjei muzeumban örök emlékül eltéthesse. Természetes, hogy a fényes porta erre nem mutat hajlamot s a francia-angol-orosz és német követek egyértelműleg sürgönyöztek Nikicza fejedelemnek, hogy vegye tudomásul a morális győzelmet s elégedjek meg vele. Hasonlólag nyilatkoztak a porta előtt s most mindkét hatalom magának tulajdonítva a morális diadalt, elhallgatott és csapatjait megmaradt orránál és fülénél fogva visszavonta.

A magyarhoni ásványvizekről. *)

— Pályamű. —

MAGYARORSZÁG ásványvizei föloszlanak: savanyu, keserű és édesvizekre.

A savanyu vizek közt legelső helyen áll a pesti Lindley-forrás. Ennek vize a savak és alkak közül különösen az alkakot tartalmazza és ezen alkak voltának köszöni kirnevét. Főalkatrésze $7\frac{1}{2}$ százalék szennyal, mely a szunyallal (morphium) össze nem tévesztendő; ezenkívül 100 részben van még: 6 rész pizskinhydrat $5\frac{1}{2}$ rész kőpsavas pökéleg és 3 rész föloldott tiszta émelyin. Használtatik: élet-untság ellen, viziszony előidézésére, mosogatásra és sárkészítésre.

Nagy elterjedésnek örvend ezenkívül még: a csevice, mely mint illatszert általános használatban van; továbbá a kölni víz, mely ásványvizünk az egész világon meghonosult; azután: a láb víz, melyet az egész mívelt világ orvosai fölvettek terapiájokba és mely különösen azáltal tűnik ki, hogy 100 részben netto 100 rész valódi nedűnyt (a nedvesség alapanyagját) tartalmaz, mely azonban különböző mennyiségű edényitbe van burkolva; ugy szintén: a bor víz, mely nagy mennyiségű vizenyen kívül $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ percentszázalékos szőlőnyt is tartalmaz és etikette nélkül árultatik.

A keserűvizek közt legfontosabb: az ár víz, melynek keserves volta nagy meghajtó erővel bír és mely a dunaszabályozási társulat kezeltetése folytán kevésben mult hogy nagy lendületnek nem örvend. Méltó hírnévre tettek szert a különféle budapesti források is, és pedig: a Deák Ferencz-forrás, melyből azonban a baloldal nem iszik, mert az neki nem elég erős; az Erzsébet-forrás, melynek sótartalma háj- és erszény-kővérség eseteiben jó sikerrel biztat; a Rákóczy-forrás, id. Ábrányi Kornél bérlete alatt, nagyon keserű; a kávéforrás, jelenleg egy Gyulai Pál patronatusa alatt álló consortium kezelése alatt, igen drasticus hatású; a megbízható forrás, mely a kormány tulajdona; melyből azonban csak különösen megbízhatlan betegek merithetnek.

Hazai édesvizeink nincsenek elég nagy számmal; annál örvendetesebb, hogy egyikök: a cukrovíz mégis általánosan ismertté tudott válni. Hajdan nagy keletnek örvendett, de ma kevésbé keresett a lyrai víz is, melynek élvezete kábultsággal, sőt álommal jár és így hasznos kábítószer gyanánt ajánlható. Pár évvel ezelőtt e Sándor-utczában kibugygyant egy rhetoricus forrás is, melynek vize hol édeskés, hol savanykás, hol kesernyész ízű, sőt izetlen is, és e határozatlansága által sok nyelvet elámit. Egyik főtulajdonsága, hogy butykos helyett papirosban szokták szállítani, mégsem csordul ki. Ezen

*) Minthogy az orvosok és természetvizsgálók társulata által e pályakérdésre kitűzött száz arany már negyedszer melegítették föl hiába, e pályaművel a díjt végre elcsípmi reméli

B. J.

viz különös fontossága az által, hogy belőle könnyen lehet heveny unalt előállítani, mely tudvalevőleg a mai társadalomban jelentékeny szerepet játszik.

Ennyi, mit a hazai ásványvizekről mondhatunk. Nem sok, de elég. Mindenesetre bizonyos, hogy a külföld sok tekintetben erre nézve is hátrább áll nálunk és hogy a fönn elsorolt ásványvizek akárhol megállának a . . . sarat.

Titán Laczi a koronában.

(L. a „Csodabogarat“ a 9. l.)

Läherlik!

Hogy tombolnak a cyrrhusi győzelmen, hogyan lobogtatják lictori pálcájukat, hogyan fészkelődnek a scurili széken azon raptus calami fölött, mely szórakozottságában néha megesik az emberen. Nem hiába mondja Linné az ő Buffonijájában: homo sapiens!

Dormat inter aliis bonus nunquam Homér! Tudom én is, hogy a cothurnusnak nem leng szárnya, hanem hogy az rendületlenül mered égnék ott a caudini földszorosnak a kaspi tengertől körülzugott partjain.

Am ítéljete a pater peccavi Golgotájára, mégis ti fogtok beleesni azon savanyu almába, melyet nekem ástatok. Beleharaphattok aztán azon verembe, melyet a világ szeme közé szórtok! Ordítsatok a folyó ellen, s uszszatok a farkasokkal, mit én bánom! Előbb elkészül Herkules a Marsyas istállójának kitisztásával, mint én az irigyek elnémitásával, kik Achilles-sarkom szeplőtlen fodraiba kapaszkodnak, hogy a sárba rántsák.

Am zavarjátok baglyaimat, én viszem circulusaimat Athenébe.

Quid quid agas timeo Danaos cur quomodo quando. Pauli, kapucziner öne haut und lére csibuk!

Az elégedetlen békák

ott a kerepesi úton megunják a tőke-királyt és kuruttyolnak másért. Belügyi Gyupiter mutat nekik egy praetendenst a tóparton. Majd az jó lesz.

A PÉNZÜGYI BIZOTTSÁG KORCSOLYÁZÁSA.

A többi oly szorosan körülcsuszkálta a pályát, hogy Muzsly felfordult a jégen s Liphay báró belefordult az előadói lékbe.

Mokány Berczi

a dombszögi kaszinóban.

— Bál falun. —

Püf neki!

Köpiiben is volt bál!
Ide át vótak fogdosni
nípsíget a czéczójukba
a Geda is, meg a Mengyi
is. Aszonták, ha én
nem vagyok ott, hát
ikább bált se jadtak.
Mer én nekülem oan
a bál, mint a kalandá-
riom piros betű nekül.
Mondok, ha mán ugy
döglenek utánam, csak
átnízök hozzájok, hal-
legyen kerek a gusztu-
suk.

Hogy meglátták
szömbe a Rippancs kis-
asszonyok, hogy foga-
tok: átszalajtották hoz-
zám azt a kis mocs-

kost, akit szabalyánnak csufolnak, (mint a kocseri
árendás az ispánját szekretáriusnak) hogy vinném el
üket; csak harmadmagukkal lesznek a mamájokkal,
meg csak egy kisztent meg hat katulyát hoznak —
egy szállal se többet.

Ha véletlenül eszembe nem jut, hogy a nagyob-
bik Rippancs kisasszony, a Treszka, helyesen kies-
tergáiozott hajadon, meg hogy az öcsöcse, a Boriska,
takaros kölkök: Jézus ucscsa, eszembe nem jut, hogy
gavallér ember vagyok. Mert az az abroncsolatlan
harmadfél mamájuk egymaga is kiömlik a nájticsáne-
rembül. Hanem maj csak kantárba szoritsuk, mint a
megyleveses fazekat.

— Gyűjjenek a nasságos asszonyék, mondám
én, szivesen látom.

No, a Nyakigláb zsidó se jár tornyosabb kocsin
a cibaki vásárra, mint ahogy én mentem át Köpibe
ezzel a csomó asszonyfélivel.

— Ha fázik nassád, a Szellőmet rekkommendálom
böcsös lábára, mondok a kotlósnak. El is fogadta. A
Szellő riszálni kezdte a fenekit. Jó vér, gondolom
magamba. Kus! rivantok rá. Az anyus mellett ült a
Boriska. Ki se látszott a Csekő bácsi déczbundájából;
ugy ült benne mint fűrj a fészékben. Mellém meg a
Treszka szorult. Erősen váltogatta a lábát. Megnyom-
kodtam, mert attul megmelegszik. Egy darabig jól
tartottam őket szóval, de a czudar szele csak ugy
hasogatta a képemet. Behuztam a fejemet a csuklyába.
Ami a gubám szélből megmaradt, ráborítottam a
Treszkára.

Egy darabig csak ment a diskurzus, de biz
azután négyönket elnyomott a buzgóság. Az anyus

feje hol előre csuklott, hol hátra, mint az imádkozó
zsidó. A Boriska is engedelmesen oda biccentett, amerre
a mamája. A Treszka meg majd belém bujt. Hja, a
fehér nípsíget vagy a láng, vagy a hideg hajtja a
férfihöl. A balsó vállamon nyugasztotta hattyutorkos
fejkötőbe bujtatott szög fejit, akar a fáradt bari mikor
az öregebbik nyakára hajlik. Csak akkor érzettek föl
egy kicsit, mikor a Pista süvitett a lovaknak.

Sülyedt emelkedett a nájticsánerem, akar a gő-
zös a Balatonyon, mikor tarajosodik a vize. Kátyu-
ból ki, kátyuba be. Lucskos kórmánya! A nagy adóbul
nem hogy az utakat igazíttatná, hanem szuarekat ad.

Szakadó öste volt hogy Köpibe értünk. A Tresz-
kával egy francziára foglalkoztam s aszontam, hogy
á lavojár, a duflánál tanálkozunk. Patikaruséknál le-
tettem őket s hajtattam a kaszinóba. A tornáczon
Lupi bácsi gyütt elibém. Piros volt az ábrázattya
mint a vaskályha, ha csutkával fülük.

— Szervusz Berczi! Kapóra gyűsz.

— Tán már folik is a munka?

— Folik-é? Szakad, öcsém!

Hamarosan lerugtam magamrul a gubámat.

— Czupász! mondok, hogy beléptem az ajtón.

Mán a szálában javában csosszantották a val-
czert, kopnának bele téggyig — de mi még folyvást
a csöndesben munkálkodtunk. Egyszerre mint a forgó
szél nyargal be az ajtón Mengyi. Hítt hogy gyűjtek
mán a francziára, vár a Treszka. Mondjad, csokolta-
m a bögyit, umslógot rakatok a lábomra, megfa-
gyott. Nyargalt kifele. Meg vissza. Gyűjtek már,
aszongya. Lepöcsétöltem a blattomat, oszt betekintet-
tem. Adott szóhol ragaszkonnyi köll. Épen a fran-
cziára gyűjtottak rá.

— Nassád, mondok Treszkanak, magácskért
még láb nekül is járnám, eszem azt a fűrtös mivolt-
tát! És elyalogoltam véle a francziát oan kevélyen,
hogy Napóleon az Eugeniával se különben, még mi-
kor kötésig álit benne a dücsőségben. Alig komman-
dérozta a saszé kroazét Gohér Ábris (Szöllőssy Ala-
dárnak adja ki magát a nyovolyás, mióta rigmusokat
tojogat a „Dombszögi Fullajtárba“), ahogy rálegyin-
tek a lapoczkájára és aszondom neki: ne orgonálj
Ábris! Azután csakugy fél szemmel laposan fölka-
cséntok Czirik Náczi az orseszterbe — tudta mán
a fűtös és ráriszantotta a pöngetyúst. Tyuhaj! Édes
eszem el ne hagyj! A luszter a plafondon csak ugy
lóbázott mint a harang, amint raktam. Bízattam a
Treszkát. Szorri! Mártogattam, pörgettem, kapdostam
föl, tettem le, — mömmög a lakkos csizmám szárára
akkorakat csaptam, hogy zengett bele az egész kondig-
náczió! A vendégség gyürübe állt oda körénk. Tresz-
kárul foszlott mán az a szitakötő ruha, akibe most
szoktak vetkezni az asszonyok. Csak a vállával
járta, de nem hagyta magát. Náczi! Malaczo adok!
Le ne ejtsed állad alul azt a száraz fát! A mama
váltig kérlelt, hogy elég volt már. Hátha most mingyár
a pöcsét gyürümön mászik köröszkül avval a nehéz
tetemivel, abba hagyom-é? Egyszerre elejibém tolja

magát Gohér Ábris, hogy nagyon kifárisztom a nasádót. Erre megálltam. Dühbe gyüttem.

— Hűj, aki kapálatlan venyigének maradtál meg, te egres kölök! Ugy kisu:ulom belüled, aki líraji hideglelés sorvasztja a kehes mellyedet, hogy csak a czeferje marad meg benned. Abrincs, amig talpad alatt érzed ezt a pádimentumot, te húzentrágeros hódvilágugató, mert kirázom belülled, ami prozódia nyirkosodott meg abban a hig agyvelődben!

Erre nagy lárma. A báli nipsíg zsongott mint a zsidó templom koplalókor.

— Placzon állok! kiátom oda nekik. Ide no! Gohér Ábris a vizit czéduláját dobta a lábamhol.

— Majd ott hagyom a nőmősi czímeremet azon a sáppadt czifferblatodon, te süvölvény! mondok s mán befelé fordítottam a pöcségyűrűmet.

Ha Lupi bácsi nem csitít le, emberhalál esik.

— Náczi! kajátok oda a primásnak.

Ammár tudta. Bevittem az egész bandát a kompániába.

— Ezeknek a nasságos uraknak húzod kivilágos kivirradtig! A szalába egy hangot se, mert prémnek hasítottam le azt a göndör búbodat. Kernyel! Italt! Száz butéliát ide!

Hogy lehűtsem magamat, nyakaltam befelé az olvasztékos vinkót, vesse föl a nyü azt a jordán eiszlóg profeszort, aki méri.

Náczit az ölembe ültettem, ugy húzta. Mikor jól csinyáta, bankót gyugtam a fülibe. Mikor elhibázta, pofon ütöttem.

Igy mulattam én a köpi bálba.

A cigány a nótát húzta, én meg a bankot.

Ha' szólják hát az a dufla csöndes!

MEMORANDUM

a hamis borok ügyében.

A m. k. ker. és földm. ministeriumnak ajánlva. —

MINEK utánna az hamiss borok valósitássa és való borok hamisittássa érdekének ügyibe instruálni méltóztatott commissio, igaz szakférjfiak hiányában lévén, helős resultatumhol jutni nem birvann, ennél fogvást mi alólirottak öszve jövénn, azaz congregálvann és ad hoc consilium bibendit tartvann, az következendőket határoztuk, és pedig:

ad 1: hamiss bornak neveztetődni jussal csupánn csak az bir, aki az gégán ugyan könnyen folván lefelé, de odalent megérkezvén rögtön az ember ina köré csavarodik és lábáról leejti. Az illen már természettől meghamisított bor valódi igaz bornak tekintendő, és akinek természeti el nem birja, az rólla ne is ítéllyen;

ad 2: a' vizzel megferesztett, azaz eltisztátalanított borok hamisítottaknak nem, de mérgezeteknek tekintendők, be lévén ugyanis bizonyítva, hogy és

miszerént legerőssebb méreg: a' viz, mint amelly az kolera, véphas, typhus, árviz és hajók törészejinek egyedüli és főfő oka;

ad 3: ugyanazért is a' viz kereszt napja minden borászati kalendáriomból kiirtandó és kitörlesztendő;

ad 4: a' spiritus vini minden igaz borivó embernek spiritus familiarissa lévén, tehát azt mondani, hogy a bort spiritussal is hamisítani lehet: oktalansággal egy kalap alatt járó butaság és együgyűség;

ad 5: a' bürzsöny-fa, vörös bogvyó és egyéb ólom czúkorral öszve kevert borokat kiöntetniannyi: mint a haza drága nedvességeinek lelkiesméretlen elpazallása, mivel hogy a' bor hijjába csak bor mégis. és nem vállik vizzé, ha ólom czúkot tesznek is beléje, — a' bor pediglen mindenképpen csak beönteni, de nem kiönteni való;

ad 6: ellenbenn a' hazai borok igazi megrontássa két szer által szokott történni, és ugyan: öveg és gréta által; az öveg nagyon is kicsiny, a gréta pedig nagyon is nagy lévén, tapasztalás szerént pedig a kismérvű öveg a helős borivót nagymérvű méregbe dönti, ammég a dufla porczió grétának hozzávegyitése által a' bor veszedelmessé válik;

ad 7: ugyanezért is a' borokat illy módon hamisított himpellér és jebuzeus csalókat ad exemplum statuendum szőlőkaróba huzatás által, ismételt esetbenn pedig korcsmárosságoktól való fölfüggesztés, azaz fölakasztás által kimélet nélkül büntettetni mint a' modern humánus kor fölvilágosodott eszméihez és igazságszolgáltatási elveihez legillendőbbet ezennel legalázatosabban proponálni, insinuálni és recommendálni bátorodunk.

Költ: Budapestenn 1875 eczet-hó 20-kánn
a' „kis pépa“ residentijából.

Patay Están s. k.
Csiky Sanyi s. k.
Csanyágyi Sándor s. k.
Gyeáky Lalyos s. k.

CSODABOGÁR

— Irodalmi styl. —

Benedek Aladár ur „Uj Idők“ czimű lapja 2-ik számának szerkesztői rovatában a többi közt így kel ki Szana Tamás ur ellen, ki a „Figyelő“ nevű lapot szerkeszti. „Ne kívánd tőlem, hogy oly írói tehetsége ket válhatnak elfogadhatókká kik coturnusba burkolva szerény s csendes léptekkel haladnak céljaik felé. Ha pedig ily frakkos vendég, koturnusba bujva, pöffszkedik ott: ugy-e nem fogod csodálni, ha én kedvet kapok föllebbenteni a koturnus szárnyát.“ Ime a magyar Parnassus Leonidasai. kik a Rubicon csucsról lerohanva a thermopilátusi sikon verik agyon sámsoni karddal Aeol szobrának hivatlan pöngetőit.

Titán Laczi, te igazolva vagy!

ORSZÁGGYÜLÉSI SZÓLAMOK.

Zajos félbeszakítás.

— Nagyságos asszony, jön a nagyságos ur!

Elnapolás.

— Májd holnap, muczuskám.

Clôture.

— Ugyan ne ásíts már olyan nagyon!

Interpellatio.

— Doctor, mondja meg mi lett engem?

Csak alapos, gyors és okszerű gyógyítás
biztosít utóbajok ellen.

Mindennemű
titkos betegségeket
és
tehetetlenséget

továbbá **bőrbajokat, katonai és polgári**
főkörházakban, mint a magánygyógyászatban a legújabb
tapasztalatok és bűvárlatok nyomán, fényesen kipróbált
egyszerű módszerrel, anélkül, hogy a beteg hivatása
vagy életmódjában gátolna nék, kiválóan tartós sikert

biztosítása mellett, bámulato-
gyorsan és alaposan gyógyi
(az ujon keletkezetteket 48 óra
alatt)

WEISS J.

gyak. orvos és szülész

az itteni cs. k. katonai főkörházban volt osztályorvos,
bel- és külföldi tudományos humanitási társaságok
rendes és tiszteletbeli tagja, a II. Lipót belga király
arczképével diszitett koronás aranyéremnek tulajdo-
nososa.

Rendelő-intézetében :

Pest, országot 15-ik szám,

a „Zrinyihez“ czimzett kávéház felett,
I. emelet bemenet a lépcsőn.

Naponkint reggel 7—10, d. u. 1—4 óráig.

Díjjal ellátott levelekre azonnal választatlik.

Ezen betegségek gyakorta a végből, hogy egyszerű s kellemes
gyógymód által tündököljenek, az elismert különleges szerek al-
kalmazása nélkül, a legkönnyelműbb módon gyógykezelteknek.
Ennek következményei az illykép gyógyítottaknál előbb-utóbb
még veszélyesebb utóbajok (másodlagos bűjakör minden alakjai-
zan és elcsúfításalban) által iszonyu módon érvényesítik magukat.
Ezen veszélyek ellen egyedül az allopathiai gyógykezelés képes
védelmet nyújtani, mely a tudomány főtekintélyeit a világ ös-
szes részeiben jogosan saját pártíveivé és tisztelőivé számítja;
egyedül az allopathia birtokában léteznek az **ilyenmő bajok** el-
leni biztos és csálhatatlan gyógyszerek.

Időt vagy kezdetleges titkos betegségeket és

tehetetlenséget,

hasonszervi gyógymód szerint fényes sikerrel gyógyít

Dr. Ernst L.

**Pesten, két sas-utca 24. szám, II. emelet,
bemenet a lépcsőn.**

Rendelési idő délelőtt 10—12, délután 1—5 óráig.

E betegségek gyakran a végből, hogy azonnali eredmény
éréssek el, a legkönnyelműbb módon nagy adag jó és kéné-
sével kezelteknek. Az így gyógyultak azonban a legborzasz-
tobb utóbajoktól támadtatnak meg; annyira, hogy a
könnyelmű gyógykezelés miatt késő vénségükig szen-
vednek. Ily veszélyek ellen menedeket nyújt a hason-
szervi gyógymód, mert nemcsak a legrégebb bajokat
meggyógyítja, de hatása oly jótékony, hogy utóbajoktól
félni nem kell. Az életrend oly egyszerű, hogy minden-
kitől megtartható.

Levélileg is eszközöztetik rendelés.

Különös figyelemre méltó!

A hirneves dr. Forti-féle

SEBTAPASZ,

mely rendkívüli gyógyereje, elválasztó, érlelő s fájdalmat
csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosab s egyszer-
smind gyökeres gyógyulást eszközöl különönmű bajokban.

Egy csomag ára **50 kr.**, nagyobb csomagé **1 frt.**
használati utasítással együtt, postán küldve **20 krral**
több. — Egy frtnyi csomagnál kisebb szállítmány nem
teljesíttetik.

Központi küldeményező iaktár: **Pesten : TÖRÖK**
JÓZSEF gyógyszerész urnál király-utca 7-ik szám
alatt. — **Bécsben** : Pleban F. Xav. gyógyszer. urnál a
régii táborigi gyógyszerárban, István-tér, 1. ső és 2-ik szám. —
Dr. Girtler F. gyógyszerész, Freiuug 7-ik sz. és Wisinger
F. az arany sashoz czimzett gyógytárában, Kärnthör-
ring, 18. sz. — **Prágában** : Fürst J. — **Grácban** :
Dr. Grablowitz V.-nál.

Továbbá kapható **Budapesten** (Lipótváros):
Jezovits M. udvari gyógytárában, a három korona- és
marokkói-utca sarkán. **Formágyi F.** 3 korona-

rona-utca 26. sz. — **Thalmayer A.** és társánál,
a nádor-utczában. — **Kochmeister Fr.** utódainál,
a 3 korona-utca 22. sz. — **Kuhn J. M.**, a József-téren
7. sz. (belvár.) — **Dr. agner D.** ur a „sz. háromsághoz“
czimzett városi gyógyszerárban a városház-téren, és
a „nádorhoz“ czimzett gyógytárában, váci Boulevard 59.
sz. — **Emresz K.** az uri-utczában a „két matrózhoz“
Telkesy J. udv. gyógyszer. a várban. — **Wlasczek E**
a Krisztinavárosban. **Eszdorfer G.** a Tabánban
(Ráczváros) fő-utca. **Aradon** : Szarka Luizánál. —

B.-Ujfalun : Vass Jenő. — **Békés-Csabán** : Biener
B. — **Büd-Sz.-Mihályon** : Lukács Fer. — **Deb-
reczenben** : dr. Róthschnek V. E. és Tamássy K. — **Duna-
Földváron** : Nádhera P. — **Egerben** : Plank Gy.,
Schuttág J. és Köllner Lőr. — **Eperjesen** : Isépy Gy.
— **Érsekújvárott** : Conlegner J. — **Gyöngyösön** :
Mersits J. — **Győrött** : Lehner F. — **Hajóson** : Faller
J. postamester u. nál. — **H. M.-Vásárhelyt** : Wolf V. —

H.-Szoboszlón : Beszédes J. — **Huszton** : Schmidt
K. és Feodorovics J. — **Jászberényben** : Teschler
E. — **Kassán** : Koregtkő A., Wandraschek K., Megay
G. és Hegedüs L. — **Késmárkon** : Generisch C. A.
— **Komáromban** : Grötschel Zs. — **Kunmadara-
son** : Jung K. — **Léván** : Boleman Ede. — **Mező-
Túron** : Borbás J. — **Miskolczon** : Dr. Csáthi Szabó
J. — **M.-Szigeten** : Héder L. — **Mitrovitzon** :
Kerstonoschitz A. fiainál. — **N.-Kanizsán** : Wajdits
J. — **N.-Szombaton** : Pántotse R. — **N.-Vára-
don** : Huzella M. és Molnár J. gyógyszer. — **Nyirbátho-
ron** : Sztruhár J. — **Nyiregyházán** : Kovács S. és
Maurer K. — **Pakszon** : Maatinszky S. — **Pécsen** :
Sipőcz J. — **Pozsonyban** : Pisztory B. — **Ríma-
sombaton** : Hamalier K. — **Rozsnyón** : Dr. Pésch J.
gysz. és Hirsch J. — **N.-Rutkán** : Rutkay T. —

S.-A.-Ujhelyen : Gallik G. és Pintér F. — **Sopron-
ban** : Bock Gy. — **Sümegen** : Stamborszky L. —
Szatmáron : Bossin J. — **Sz.-F. Hérvárott** : Braun
J. és Di-balla Gy. — **Szombathelyen** : Pillich F. —
Temesvárott : Pecher J. E. és Papp S. gysz. —
Técsön : Agoston Gy. — **T.-Ujlakon** : Roykó G. —
Tokajban : Dr. Juhász P. — **Ungvárott** : Okolicsny J.,
Lám Sándor gysz., Peltárszky A. és Krausz A. — **Vesz-
prémben** : Fere: czy K. — **Zágrábban** : Hegedüs Gy.
és Mitlbach Zs. — **Zirczen** : Tejfel J.

Erdélyország. Kolozsvárt : Valentini A. és
Wolf J. — **Brassón** : Morscher W. F. és Gyertyánffy J.
és fiainál. — **IIátszegen** : Mátéfi B. — **M.-Vásár-
helyt** : Bucher M. — **Szászváros** : Rekert E. K.
gyógysz.

Forti László, Budapest, ráczváros, fő-utca
590. sz.

ROSENBERG TESTVÉREK KIADÁSÁBAN

Budapesten, egyetem-utca 2. sz., megjelent

Ifjúsági iratok minden korbéli gyermekek számára:

Forgó hácsi A. B. C.-és könyve jó gyermekek számára.

Középnagyságu negyedréten alakban, 26 lappal, kemény vászonkötésben, színes címlappal. E gyermekkönyv a nagy és a kis abécézt tartalmazza, minden lapon egy-egy betűt néhány tréfás vagy jellemző alakkal az illető betű formájában s rövid verssel magyarázó szöveg gyanánt.

A képek pompásan színezvők, s gazdag változatosságot nyújtanak a gyermek képzelmenek, úgy hogy a művészi erők által kiállított mű a maga nemében egyetlennek mondható.

Ára 1 frt 20 kr.

A DADA KÉPESKÖNYVE.

Középnagyságu negyedréten, keménykötésben 36 lap, színezett címlappal.

E könyv az olvasni még nem tudó gyermeknek bájos gyermekalakokat, jeleneteket és állatokat mutat oly fényes kiállításban, hogy a legkisebb gyermek is mohó örömmel fog

utána kapni s a művészi kivétel e színezett képeknél biztosítja azon célt, hogy a gyermek figyelme leköttesse s a feltűntetett jeleneteket minden magyarázat nélkül is megérti.

A könyv külső borítékát színes csimkép díszíti. — Ára 1 frt. 20 kr.

GYERMEK-LUGAS.

Közép nagyságu negyedréten, keményen kötve s pompás címlappal ellátva 72 oldalra mintegy 40 gyönyörű, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz magyarázó szöveggel, elbeszélésekkel, mesékkel, dalokkal és költeményekkel.

E könyv azon célt, hogy vonzó tartalmával lekösse a gyermek figyelmét, kiválóan eléri, mert nem egyhangú, hanem gazdag vál-

tozatban követi egymást a bő tartalom, míg oly gyermekkönyvek, melyek csupán egy mesét vagy elbeszélést nyújtanak, az említett célt csak nagyon ritkán érik el. A jelen könyvet a gyermek, még ha egyszer már végig is olvasta, újból és újból előveheti s érdekléllel lapozhatja, mert mindig talál benne valamit, ami figyelmét fölkeltsi sőt amit könyv nélkül is betaul. Ára 1 frt.

LECZKE UTÁN.

Mulattató és tanulmányos olvasmányok az érettebb ifjúság számára.

Középnagyságu negyedréten, keményen kötve 144 oldalra, mintegy 80 válogatott, részint színezett, részint a szövegbe nyomott képet tartalmaz vonzó szöveg kíséretében, továbbá elbeszéléseket, költeményeket, dalokat s gondosan szerkesztett ismeretterjesztő cikliket.

E könyvnél a szerző célja az volt, hogy az ismeretterjesztő olvasmányt egyesítse a mulattatóval s ez oly mértékben sikerült, hogy e mű valódi kincs bányája az érettebb ifjúság számára. Minden szülő örömmel fogja

e könyvet gyermeke kezébe adni s még nagyobb örömmel fogja azt a már kissé érettebb elméjű gyermek fogadni s annak tartalmát élvezni és becsülni.

A „Leczke után“ e könyv a gyermeknek szórakozáson és mulatságon kívül még oktatást is nyújt s alig van a könyvpiacon mű, mely az ifjúsági irodalomban eddig nagyon érzett ezen hiányt oly teljesen kitölthetné.

Ára 1 frt. 40 kr.

E négy könyv, melyről teljes meggyőződéssel mondhatjuk, hogy páratlanul áll az ifjúsági irodalomban, mesés olcsó ára dacára pazar fénynyel van kiállítva s nagyon észszerű ünnepi és alkalmi ajándékot képez.

ROSENBERG TESTVÉREK könyvkereskedése.